

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 35. szám.

Budapest, augusztus 29.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A megbízható helyettes.

Irta: Argus.

Nincs megnyugtatóbb érzés annál, mintha valamely hivatalból vagy foglalkozásból távozó abban a biztos tudatban hagyja el rövidebb vagy hosszabb ideig a helyét, hogy helyettese minden tekintetben meg fog felelni kötelességének, mindenben méltó módon fogja betölteni a helyét, kifogástalanul fogja elvégezni a rá háruló kötelességeket, épúgy, mint végezte az, a kit az adott alkalommal helyettesítenie kell.

Ez pedig, ismerjük el — ritkaság.

Mindenkinél lehetnek és vannak is kétségei ebben a tekintetben. Igen kevés ember van, a ki nélkülözhetetlennek ne hinné magát. Akármilyen megbízható, alkalmas, kipróbált tudású és hűségű és alkalmazkodó képességű is legyen az, a ki helyettesnek marad, mégis vannak vagy lehetnek dolgok, a melyekre nézve kétségei támadnak a távozonak a helyettese kifogástalanságát illetően.

Talán egyedül Móricz István az a boldog ember, a ki elmondhatja magáról, hogy a háborúba való távozásakor teljesen nyugodtan hagyta felesége kezén a gazdaságát, mert tudta, hogy ő maga sem örködhethék nagyobb gonddal a már megszerzett vagyon felett, nem tudna helyesebb és észszerűbb előrelátással gondoskodni annak gyarapításáról, mint a felesége.

Sőt maga az olvasó is, — e közleményt végigolvassván, — igazat ad nekem és Móricz Istvánnak, ha azt állítjuk, hogy még férfiban is ritkaság, a ki úgy eltanulja társa gondolatait és szokásait, a ki úgy beleélje magát a társ szerepeibe és kötelességeibe, s a ki az alkalmazottaival, cselédeivel úgy és oly kétségtelen eredményességgel és haszonnal el tudja végeztetni a társa apró-cseprő, de végeredményében mindig anyai haszonnal járó kedvteléseit, mint azt Móriczné tette.

Móricz István ugyanis bérlő. Egy tagban 102 hold jó termőföldet bérel és helyesen is gazdálkodik e szép kis bérleten a maga tudásának és szakismereteinek megfelelően, különféle lábasjóságokat és szárnyasokat is feleszámban tenyésztván a dunavecsei batiárban.

Eme kellemes és az időjárásnak megfelelően jól, jól rosszul fizető foglalkozás mellett azonban sohasem

feledkezett meg arról, hogy a vagyont úgy is lehet gyarapítani, hogy az ember ott is arat, a hol nem vetett; úgy is elveszi a másét, ha nem fizet érte, vagy ha az a valaki még fizetésért sem adná. Szóval olyankor is szokott ő *dolgozni*, mikor másnak a munka után édes a pihenés. Csakhogy az ő *munkájának* más rendesen kárát vallja. Sőt éppen arra irányul, hogy az ő haszna a más megkárosításával történjék.

Hogy a felesége nála vagy tőle tanulta-e meg ezt a másokra nézve káros foglalkozást, vagy már a szülőföldjén: Tatárszentgyörgyön ilyenekben nevelkedett-e fel s éppen ezzel a ritka tulajdonságaival tudta meghódítani Móricz Istvánt, azt most ne írtassuk. Elég ha azt tudjuk, hogy ő mindenben méltó társa, a háborúba menetele után pedig mindenben kifogástalan helyettese tudott lenni a férjének.

A dunavecsei őrs a saját erkölcsi kárán szintén megtudta ezt. De mire megtudta, jó egynéhány kiderítetlen közbiztonsági zavarral gazdagodott az őrs kiderítetlen közbiztonsági zavarairól vezetett jegyzéke. Természetes, hogy ezeknek a révén meg a Móricz István vagyona gyarapodott alaposan jogtalan vagyoni szerzeményekkel.

A végeredmény természetesen ezek után is ugyanaz lett, mint a Móricz István hasonló működése után szokott lenni: csendőri beavatkozás, a lopott dolgokból még meglevőknek elkobzása, a tettesek, tettestársak és a felbujtó leleplezése és elfogása és az igazságszolgáltatás kezébe való átadása, elítélés, stb.

Mire azonban mindezek megtörténhetek, több mint 2000 korona értékű jószágot, szárnyasokat és terményeket harácsoltt össze egy tolvajszövetség részben Móriczné felbujtására, részben pedig sógora, Móricz Mihály helyi külhatalmi jührésztartó kezdeményezésére, a ki 24 éves kora daczára is már háromszor büntetett előéletű lévén s ez idő szerint is, az alább felsorolandók után esedékes büntetésén kívül, egy évi még nem jogerős börtönbüntetés jogszerű várományosa s mint ilyen, teljesen megfelelt a fivére és az ezt helyettesítő sógorodja terveinek.

Hogy pedig mindezeket teljesen megérthessük, tudnunk kell a következőket:

A mult évben, hogy a háború kiütött s ellenségeink módfelett megsokasodtak, sok más embertársunk között

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA ellamert legjobb gyártm. szállít.

STOWASSER I.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató felszólója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsarélése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

Móricz Istvánt is, mint tartalékos huszárt, szintén be-
lívták a haza védelmére. Az egyedül maradt Móriczné,
bár csupán cselédjeire lévén utalva, rendesen elvégeztette
a gazdasági teendőket. Ezenfelül pedig, amint azt más-
kor is szokta, üres óráiban saját tenyésztésű baromfiak-
kal is kereskedett.

Mikor aztán a saját tenyésztésű baromfiak közül az
eladhatni valót mind eladta s ezalatt, más egyebekkel
együtt, a baromfi ára is alaposan felszökött, akként
igyekezett tovább folytatni a baromfi kereskedést, hogy
a cselédeit és azok barátait rábeszélte, hogy a hol lehet
s a miként tudnak, szerezzenek minél több tyukot és
kacsát. Ő majd megveszi mind. Hogy pedig vezetőjük is
legyen ezeknek a még fiatal, tapasztalatlan suhanczok-
nak, hát bizonyos részesedés kilátásba helyezése mellett,
a sógorát kérte fel a közreműködésre, a ki az ilyenek-
ben, mint már fentebb is említettem, kiváló gyakorlattal
rendelkezett.

Igy történt aztán, hogy a 15—20 éves suhanczok
éjszakánként egyszer a dunavecsei, másszor a szalk-
szentmártoni, majd a tassi határban kezdtek garázdál-
kodni, s egyszer nyílt, másszor zárt helyről, a mint
hozzáférhettek, összelopkodták a tyukokat, kacsákat s
azokat megbízójukhoz szállítván, ez a tyukokat dara-
bonként egy, a kacsákat pedig két koronaért megvette,
a piacokon pedig 5—6 koronaért eladogatván, dara-
bonként 4—5 koronát nyert.

A mint látjuk, ez az üzlet igen jól jövedelmezett,
annál is inkább, mert a suhanczok valósággal fárada-
latatlanok voltak ebbeli tevékenységükben és nem is
maradtak meg mindig a tyukoknál és kacsáknál, hanem
a hol kezük ügyébe került, elvittek ruhaneműeket és
gazdasági eszközöket is, a melyeket részben maguknak
tartottak meg, részben pedig, mint Móriczné által is
használhatókat, ennek adták át.

A tolvajsözöetség működése mult év december havá-
ban vette kezdetét, a mikor is négy alkalommal 48 drb
tyukot és 4 drb kacsát loptak 181 K értékben.

Mint hogy pedig ezek a lopások igen jól sikerültek, s
miután a károsok nem is minden esetben tettek jelen-
tést az illetékes őrsőkön s így nyomozás alá sem kerül-
tek; azok pedig, a melyekben a csendőrség nyomozott,
kiderítetlenül maradtak: vérszemet kaptak a suhanczok
és egyszer-másszor, ha a vezetőjük másutt volt elfog-
lalva, magukban is vállalkoztak újabb lopásokra és
folyó év február havában már kilencz rendbeli lopást
követtek el.

Ebből hat rendbeli lopás, illetve betörés a dunavecsei
örskörletre esett és a hat káros 56 drb tyuk és 6 drb
kacsa ellopásával 316 K erejéig károsították meg s
ugyancsak ezek egyikétől három pár viseltes csizmát
és egy vasvillát is elloptak 32 K értékben.

A további három rendbeli lopás, illetve betörés a
szalkszentmártoni örskörletre esett és változatosabb is
volt mint az előbbi, a mennyiben két káros 41 drb
185 K értékű tyukot, a harmadiktól pedig 3 drb 150 K
értékű ürüt és ezenfelül egy jármot, járomszegekkel és
tézslával együtt 30 K értékben loptak el.

A dunavecsei és szalkszentmártoni őrsők még ezek
nyomozása során sem tudták kideríteni a tetteseket,
minél fogva ezek, és pedig bol a 16 éves Képli Pál és
frére, a 15 éves János, mint Móriczné cselédei, egyedül,
hol a 20 éves Zöldi Lajossal és a 15 éves Tóth János-
sal együttesen, a Móricz Mihály vezetése mellett, már-
czius havában újabb négy rendbeli lopást követvén el,
320 K értékű 64 drb tyukkal gazdagították megbízójukat.

Ez az eredmény olyan jó kedvre hangolta az ugyan-
ezen hónapban 14 napi tavaszi munkára nyert szabad-
ságra hazaérkező Móricz Istvánt, hogy a tavaszi munka
mellett ő is ily előnyösen igyekezett kihasználni az
időt, a mennyiben öccsével Mihállyal és Köröstyös
Mihály solti jubászbojtárral társulva, márczius 29-én
éjjel betörték egyik dunavecsei nagybérllőnek a majortól
távolosó magtárába és onnan 2 zsák búzát, 7 zsák
rozsot, 4 zsák zabot, 40 kiló babot és 20 kiló fosztott
tollat loptak el 570 K értékben, a melyből a két nőtlen
társ részét Móricz István pénzül fizette ki.

Móricz Mihály az ilyen osztozkodáson felül a fivére
házánál kosztolt is. De mert ő nagyon nyughatatlan
vérű legény és sohasem szeret egy helyen sokáig tar-
tózkodni, időközönként, különösen úgy lopások után,
mikor tartott tőle, hogy keresni fogják, a Tasson lakó
sógorához, vagy a Dömsödön lakó rokonához látogatott
el s ott sem akarván kegyelemkenyéren élésködni,
mindannyiszor gondoskodott róla, hogy előzetesen pénz-
hez jusson, vagy ha pénzzé nem tudta tenni azt, a mit
lopott, legalább jutányos áron engedte át a vendéglátó
rokonoknak.

Természetes, hogy ez a pénzszerzés is az előbbieknél
megfelelő módon történt, de ilyenkor lehetőleg mindig
a maga kezére dolgozott.

Ilyen módon károsította meg a mult évi szeptember
1-én Barta István dunavecsei tanyai lakost, a kinek a
tanyájáról egy darab 50 K értékű süldőt lopott el és
azt ugyanennyiért mindjárt el is adta egy dömsödi
embernek. Miután pedig a károsnak még több sertése is
maradt, folyó év márczius havában újból ide látogatott
el a szerencséskezű legény és ismét egy süldőt kezelt el
60 K értékben s azt másnap 30 K-ért odaadta a dömsödi
rokonának.

Folyó évi április elején pedig, noha csak az előző
napon kapta meg fivérével a gabonalopásból ráeső részt,
Lázár István tassi lakostól lopott el két darab 50 K
értékű malacot, és hogy sokáig ne kelljen tartania,

Ha fáj a feje

ne tétovázzék, hanem
basználjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmákosabb migráint és fejfájást elműasztja. — Ára K 1.20, — Kapható minden gyógytárban.
Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

Az északi harsztérről. — Vörös Kereszt szekerei. — Német és osztrák-magyar telefon-állomások.

illetve nehogy esetleg a kezén kapták, még továbbjárt közben, a mint rávirradt, eladta egy vasuti állomásfőnöknek, mint saját nevelését, 50 K-ért. Alkalmi üzletről lévén szó, járlatra egyik sem gondolt. Az eladónak fontos oka volt erre, a vevő pedig, miután bizalmasra vette a malaczkokat, járlat nélkül is perfektnek gondolta a vásárt.

Ezek az esetek, a be nem jelentettek kivételével, mind ismert közbiztonsági zavarok voltak a dunavecsei és a szalkszentmártoni örsökön, mert úgy a mindenkori panasztételkor, mint a később is megejtett nyomozások eredménytelenek maradtak. Móricz Mihály ugyan több ízben szóba került, különösen a dunavecsei örs nyomozó legénysége között, de a helyét állandóan változtató legény rendszeren mindig *valahol másutt* volt ilyenkor, de hogy hol, arról senki sem tudott — jobban mondva nem akart — felvilágosítást adni.

A sógornőjére természetesen egyik örs sem gondolt, mert fel sem tételezték róla, hogy a birtokkal egyedül bajlódván, ilyen cselekményekre is vetemedhessék.

Végre a sors mégis úgy hozta magával, hogy az örökké csavargó legény ügyetlenkedése legyen felderítője a felsorolt közbiztonsági zavaroknak.

Ugyanis a folyó év tavaszán, éppen olyan alkalommal, mikor ismét huzódni kellett neki a bátyja tanyájáról, Tassra való menet közben egy eltévedt gazdátlan tehénre akadt Móricz Mihály. Ez a tehén a Farkas Bertalan dunavecsei lakos hadseragszállító részére hajtott csoportjászágból vált ki s a hajcsárok ügyelensége folytán észrevétlenül el is maradt. Móricz Mihály nem tudta ezt, de ha tudta volna is, akkor se tett volna máskép. A tehénnek mindjárt pártját fogta, elvezette Tassra, a hol másnap szintén véletlenül egy járlatot is talált hozzá, a melynek alapján a saját nevére iratta, mint igaz szerzeményét.

Ez a járattalálás is valósággal mesebeillő játéka volt a sorsnak. A legény sógora szomszédjának még a múlt évben elhullott egy tehene, az erről szóló járlatot azonban a nélkül, hogy azzal valami szándékuk lett volna, továbbra is megőrizték. A szomszédasszony véletlenül éppen azon a napon, mikor a legény a tehénnel sógorához megérkezett, nagy takarítást rendezett s a szekrényekből és asztalfiókókból a többi lím-lommal és papirdarahokkal együtt a járlatot is a szemétdombra dobta, a hol — kerítés nem lévén a két udvar között — Móricz Mihály sógorának egyik iskolásfia éppen akkor találta meg, mikor a bátyja arra járkált s megmutatván annak a cifra papiroost, bár ez sem írni, sem olvasni nem tud, mégis menten felismerte, hogy egy járlat az a darab papir.

Minthogy pedig a gyerek és szülei segítségével azt is hamarosan kibetűzték, hogy a járlat egy jegy- és bélyegtelen tehénről szól s úgy ez a körülmény, mint az elhullott tehén kora megfelelt a hitanságból került tehén korának és leírásának, a községházánál ennek alapján minden akadály nélkül kiadták az új járlatot Móricz Mihály, mint vevő, nevére.

Mi, csendőrök, természetesen kételkedve fogadnánk minden ilyen eshetőséget. De hát tagadhatatlan, hogy a sors kiszámíthatatlan szeszölye sokszor úgy csoportosítja az eshetőségeket, hogy az ember maga is bámulatba esik felette. Így történhetett ez a jelen esetben is. Legalább a későbbi csendőri nyomozáskor a kikérdezettek égre-földre esküdöztek, hogy a járattalálásnál összejátszó véletlen irányításába egyikük sem avatkozott bele előzetes megállapodás szerinti gonosz szándékkal.

Móricz Mihályt az esetleges következmények legkevésbé sem aggasztották. A jó járlat birtokában teljesen nyugodtnak érezvén magát, hamarosan vásárra vitte a tehenet és el is adta jó pénzért.

Itt azonban a sokszor kijátszott sors megboszulta magát, mert véletlenül éppen a Farkas Bertalan megbízottja vette meg a tehenet s mikor hazahajtatta, a káros mindjárt ráismert, hogy ez az a tehén, a melyik a hajcsárok elől elbitangolt. Természetesen mindjárt panaszt tett a szalkszentmártoni örsön s így aztán a mily véletlenül került a tehén a legény birtokába, épp oly véletlenül juttatta őt az a csendőrök kezére.

Pethő Elek őrmester, szalkszentmártoni őrsparancsnok a járlat adatai birtokában tisztában lévén az eladó kitével, addig nyomozott utána, míg csak Dömsödön fel nem találta. A legény nem is tagadott semmit, sőt a köznép által elfogadott abból az általános elvből kiindulva, hogy: «nem azé a madár, a ki elszalajtja, hanem azé, a ki elfogja», egyenesen büntetlennek tartotta magát. Így aztán hamarosan rendezték az ügyet egy feljelentéssel. De a tehén árából már nem volt semmi, kártérítésről tehát szó sem lehetett.

Móricz Mihály a következményekkel mitaom törődve, örült ennek a — szerinte — könnyen sikerült megoldásnak, abban a hitben, hogy most már mehet tovább, a törvény majd elvégzi a többi. És csak akkor hült el, mikor az őrmester felvilágosította, hogy még nem mehet el, mert a dunavecsei örs régen keresi, tehát oda fogják kísélni, hogy azok is bonyolítsák le vele a dolgaikat.

Ez már bántotta a legényt, mert előre látta, hogy ott aligha végződik ilyán simán a dolog. És e sejtelmé hamarosan valóra is vált.

Pethő őrmester és társa Dunavecseről hazafelé jövet, a fentebb már említett Barta-féle tanya mellett jöttek el, a honnan, miut később kiderült, Móricz Mihály lopta el annak idején két izben a két güldőt. Ennek a Barta Istvánnak egymástól nem nagy távolságban két tanyája van az országút két oldalán, a melyek közül ekkor az egyik lakatlan volt. A két tanya közti országúton Barta István két kis gyermeke azzal a hirrel állította meg a járort, hogy az ő lakatlan tanyájukon a juh-hodályban egy csapat tyúk van bezárva, de nem tudják, hogy kié.

Az őrmester érdeklődni kezdett Bartánál a dolog iránt, de ez sem tudott bővebb felvilágosítást adni a tyúkokra nézve, minél fogva a járór, a lakott tanyán hagyva lovait, az esti sötétség leple alatt gyalog a másik ta-

Az északi harcztérről. — Átkelés a Dnyzster egy mellékfolyóján. — Uteza Stanislaubau.

nyába ment és ott behúzódott a hodályba, hogy kilesék, vajjon felkeresi-e a tyukokat valaki.

Esti 9—10 óra közben lépteket hallottak s hamarosan kinyílt a hodály ajtaja és két alak osont be rajta. Pethő őrmester csak azt várta, hogy ezek huzzák be maguk után az ajtót, hirtelen elővette és felcsavarta villamos zseblámpáját, mire ijedten torpant meg a két alak, s nehogy kedvet kapjanak az esetleges elillanáshoz, hamarosan bilincsbe tette őket a járőr.

— No, gyerekek, most már beszélgethetünk, — szólítja meg a két suhanczot kedélyesen Pethő őrmester. — hát kik vagytok, honnan jöttök és mit kerestek itt?

— A Móricz Istvánné cse édei vagyunk, — szólalt meg egyszerre siránkozva a két gyerek: Képli Pál és Képli János, — s ezeket a tyukokat akartuk innen hazavinni.

A további beszélgetés során aztán kiderült, hogy a Móricz Istvánné tanyája nem nagy távolságra van oda s hogy a 12 darab tyukot és egy kakast a két gyerek lopta Huszár István tanyai lakostól betörés mellett, de — mint mondták — nem vitték egyenesen haza, hanem mint már előbbi lopások alkalmával is szokták, ebbe az üres hodályba zárták be a lopott baromfiakat, hogy ha keresni találja a káros vagy a csendőrség, hát ne náluk, hanem másutt akadjanak rá. Minthogy pedig addig az ideig senki se kereste, hát elérkezettnek látták az időt azok hazaszállítására.

Ez a rövid párbeszéd lett alapja a további nyomozásnak.

A két gyermeket természetesen baba sem eresztette a járőr, sőt másnap reggelre visszakisérte Tóth járőr-őrmester Móricz Mihályt is és együttesen megkezdtek a nyomozást mindazokban az esetekben, a melyeket annakidején az őrsőknek bejelentettek s ezeknek a során előkerültek az annakidején hallgató panaszok is.

Folyó évi április 22-től 28-ig tartott a nyomozás. Ez a nyolcz nap éppen elég volt arra, hogy ennek a tolvajszövetségnek öt hónapban át elkövetett lopásait és betöréseit felderítsék. Egész szekerrel volt a Móricznénál még előtalálható bűnjel, a melyek mellett és a beismerésen felül alapos bizonyítékul szolgált még az is, hogy a suhanczok mindazon eseteknek a színhelyén, a melyekben résztvettek, tanuk előtt maguk adtak részletes felvilágosításokat a lopások mikénti végrebajtására nézve.

Az összes események bünteléstromának összeállítására még a beismerések mellett is oly sok dolgot adott a kalocsai kir. törvényszéknek és a hatalkoruk ottani bíróságának, hogy még eddig csak az utóbbi intézte el a három kiskorú suhancz ügyét, a mennyiben a 15 éves Képli Pált hat hónapi, a 16 éves Képli Jánost kilenc hónapi fogházra, a 13 éves Tóth Jánost pedig, a ki a heismert egy vagy két esetben is csak mint tanonez szerepelt és korához képest korlátolt felfogásúnak lett minősítve, dorgálásra ítélte.

A többiek ügye még csak ezután kerül tárgyalásra, míg Móricz István felett, miután ő a betörés elkövetése idejében tényleges katonai szolgálatban állott, a katonai bíróság fog ítéletet hozni. Az azonban bizonyos, hogy mostanában, legalább az itt megnevezett tettesok felől, azon a vidéken jóideig nyugton lehet a vagytonát féltő lakosság.

K ÉPEINKHEZ.

Az északi harcztérről.

A Dnyeszter mentén, azokon a tájakon, a melyekről való fényképfelvételeket olvasóinknak a jelen számunkban bemutatunk, pozícióharcz folyik azóta, mióta a nyugat-galliczai offenzíva Lemberg és környéke visszavételét követő napokon észak felé vette irányát s egymásután eredményezi a hirhedt orosz várak elfoglalását.

Az álló- illetve pozícióharczokat rendszeren az a körülmény idézi elő, hogy mind a két ellenfél körülbelül egyforma erővel rendelkezik s ezenfelül mind a ketten olyan területen vannak beásva vagy más védelmi állásban elhelyezkedve, a melynek a mesterséges védőműveken kívül más — hegy, fennsík, erdő vagy folyó stb. — természetalkotta védelmi vonala is van. Ilyen védelmi vonal a Dnyeszter tájéki harcztérnél egy darabon a Bug, tovább a Zlota-Lipa s azután a Dnyeszter.

Ez a három folyó választja el egymástól az említett álló-harcztéren az ellenfeleket Galiczia legészakibb sarkútól kezdve le egészen a beszarábiai, illetve a román határig. A német és osztrák-magyar szövetségeseeknek hadserege néz itt farkasszemet már közel két hónap óta az említett folyók keleti partjain álló erős orosz hadseregekkel s a két ellenséges fél között az említett folyók képezik a természetes akadályt, a melynek leküzdésére most, mikor mind a két fél az Orosz-Lengyelországban folyamatban levő nagyfontosságú — talán épen döntő jelentőségű — harcokra koncentráltá hadseregeinek legnagyobb erejét, egyik fél sem vállalkozhatik, mert előrelátható, hogy csak felesleges erő- és véráldozat lenne az itt kiereszszakolt támadás.

Ránk nézve különben semmi célja nincs itt most egy erőszakolt offenzívának, a mennyiben Galicziának ezen, most még az oroszok által uralt területét önként feladja és elhagyja majd az orosz hadsereg, mihelyt a lengyel földön folyó, de már orosz területre is átcsapott rendkívüli eredményekkel járó harcaink, az eddigi körülményekből és eredményekből következtetve, határozottan a mi előnyünkre véget érnek. Hadvezetőségünk már most is tisztában van az itteni helyzettel s az eddigi nagyjelentőségű sikereink folytán bizhatunk benne, hogy nemsokára, talán mire a sorok olvasóink kezébe jutnak, az orosz hadsereg önként elhagyja Galiczia legkeletibb részeit is.

HIREK.

Ő császári és apostoli királyi Felsőége születése 85. évfordulójának megünneplése a hadrakelt sereg-nél. Ő császári és királyi Felsőége Frigyes főherceg ur, tábornagy, hadseregfőparancsnok elrendelte, hogy Ő császári és apostoli királyi Felsőégének legmagasabb születésnapja a hadrakelt sereg valamennyi parancsnokságánál, csapatánál és intézeténél, valamint a hajóhad minden egységénél, a pillanatnyi helyzetnek és a nap jelen-

Az északi harcterről. — Málha- és élelmiszerszállító lovak. — Staniszluban soroznak.

tőségének megfelelő módon megünnepeltessék és ez alkalommal az alábbi hadseregfőparancsnoksági parancsot méltóztatott kibocsátani:

Hadseregfőparancsnoksági parancs.

Katonák!

Már egy éve mult, hogy Ausztria és Magyarország egész szárazföldi és tengeri hadereje mi den idők legnagyobb küzdelmét vívja egy egész világot tevő ellen-séggel.

A hadsereg és hajóhad számtalan es tateren törhetetlen hősiességgel harczolt és Ausztria és Magyarország zászlói és lobogói számtára újabb hervadhatlan dicsőséget küzdött ki.

Kemény harcok próbáit láálva, győzedelmesen a igazságos és szent ügyünk végleges diadalában randületlenül bizva, a harcztereen ma már másodízben ünnepe-ljük Ó Felsége, legközyelmesebb Császáruk és Kirá-lyunk születésének évfordulóját.

A katonának ezen legnagyobb ünnepét nem ülhetjük meg valamennyien azzal a díszszel, mint máskor béke-időben.

A legtöbben közületek fegyverrel a kezetekben néztek szembe az ellenséggel. Mégis bárhol köszöntőn is reánk ez a nagy nap, h-ros harcok közepette, véres csata-mezőn, menct alatt vagy táborban, szárazon vagy vízen, mindenütt hódolattal emlékeztünk meg legközyelmesebb Hadurunk fennkölt személyéről.

Mint szép hazánk minden részéből, úgy a ti soraitokból is, kik közvetlen közel vagytok az elleosághoz, forró fohász száll föl szereltt Császáruk és Királyunk üdvéért az Istenhez, kinek áldása fegyverünket kíséri.

A mai legbensőbb üdvkivánatainkhoz fűzzük még azt az újabb ünnepélyes fogadalmat, hogy bármi is következzék, a küzdelmekben Isten segítségével férfiasan és híven helytállunk és a végleges győzelmet kívírjuk, hogy ezzel újabb babért fonyjunk szereltt Császáruk és Királyunk fennkölt bomlokára, a kit a Mindenható ot-talmazzon és tartson meg a haza üdvére és haderejé-nek javára!

Frigyes főherczeg, s. k.
tábornagy.

Ez alkalomból Ó Fensége Legfelsőbb Hadurunk előtt személyesen is megjelenve, a következő üdvözlő beszédet mondotta:

Felség!

A legmélyebb megindultsággal kérem Felséged engedélyét abhoz, hogy Legfelsőbb születésnapja alkalmából a hadsereg és a hajóhad nevében a legalázatosabb és legbensőbb üdvkivánatokot helyezhessen lábal elé. Ra-jongó szeretettel és tisztelettel s őszinte csodálattal te-kím fel a mai napon az egész haderő, a tábornagytól kezdve, le a legifjabb katonáig Legfelsőbb Hadurához, magasztos mintaképehez, kire az isteni Gondviselés, népei javának szentolt, munkával és áldozattal telt éle-tének alkonyán, a minden idők legnagyobb küzdelmé-nek súlyos gondját háritotta.

Egy évvel ezelőtt — a nagy küzdelem kezdetén — megfogadtuk Felségednek, hogy rendületlenül és híven kitartunk. Nehéz órákat kellett átélünk, fájdalommal áldozatokat kellett hoznunk, de fogadalmunkat megtar-tottuk. A Mindenható velünk és hű szövetségeseinkkel volt. Az északkeleti tulerős ellenség támadása össze-omlott, a megvert ellenséges tömegek visszaözoñlenek és a délnyugati álnok ellenség vak dühvel hiába tör hű öreinkre.

Pajzs és kard! Ez volt Felséged hű hadereje a mult esztendőben és az is marad mindvégig a saját becsüle-

tére, a haza üdvére és Legfelsőbb Hadurának dicsősé-gére!

Ez legyen a Mindenható akarata!

Ó császári és apostoli királyi Felsége a következő képen méltóztatott legközyelmesebben válaszolni:

A midőn a legkomolyabb időben, születésem nap-ján — jobban mint valaha — végig tekintek a multon és jelenen, mélységesen átérzem azt, a mit születésem napján a ragaszkodás és szeretet, hűség és áldozatkész-ség nekem ajándékol nyujtanak és legtjelesebb megelé-gedéssel tudom becsülni Haderóm jókivánatait, melye-ket Ön, kedves Tábornagyom az imént magható szavak-ban Blöttem tolmácsolt.

Lelkem mélyéből köszönetet mondok Önnek és a legifjabb katonáig valamennyi Harczosomnak, mind-azokért a kitartó, hősiés, egy eseménydus teljes hábo-ru esztendő betöltő fényes teljesítményekért, melye-ket Ausztria-Magyarország hadereje, hű fegyverbarátság-ban a dicsőséges német haderővel győzedelmesen vég-bezvit.

Gondolattal és szívvel ott vagyok a szárazföldi és ten-geri hű Harczosaimnál, kikre a Mindenható áldását kérem.

Az isteni Gondviselésben bizva, egyesült erővel ki-álljuk még mindazokat a megpróbáltatásokat, nélkü-lözéseket és veszélyeket, a melyek a haza javát biztosító tisztességes béke kiküzléséig reánk vannak mérve. Mi-könt melegen szorítom meg azt a kezét, mely a tábor-nagyi pálozát hordja, úgy a legszívésebb köszönetem és üdvözetem elszáll a távolba derék Harczosaimhoz, a kik úgy északon, mint délen Ausztria-Magyarország pajzsát és kardját képezik.

Velem együtt széles e hazában, miként most, úgy a távoli jövőben is, mindenki tudatában lesz annak, hogy mit bir véderejében.

Adományok. Ujabbán a következő adományok érke-ztek be hozzánk: A háboruban megvakult és megrokkant katonák részére a sárosközei örsről: R. Nagy János örmester 20, Kocskeméti László esendőr 20, Kovács László esendőr 20, Márk Mihály népfölkelő 5, Kerekes János népfölkelő 5 és Kocsár András népfölkelő 2, összesen 72 korona. — Az aninai örsről a megvakult katonák és katonai árvak részére: 0 korona 14 fillér; ugyanezen ezérra a kocskezi örsről: Kisa János örmester és neje 10, Szabó Mihály és Korra Sándor esend-őrök 5—5, Csiteni István, Kölcsey Károly és Nikita János népfölkelők 2—2, összesen 26 korona, végül ugyanezen ezérra a kisterenyi esendőrörs parancsnoka, az ottani ifjusággal karöltve rendezett táncmulatság tiszta jövedelme gyanánt 34 korona 68 fillér. Az ado-mányokat rendeltetési helyeikre juttattuk. — A nagy-váradai szárny állományából elhalt Sándor János esend-öravatalára a hajtársi részvét koszorút helyezett. E kos-zoru költségei a szárny tisztikara és legénysége köz-adakozásából kerültek ki, azonban a részvét oly adalco-zásra készeltte hajtársait, hogy az egybegyült összegből, a koszoru költségeinek kiegyemlítése után, még 23 kor. 60 fillér fennmaradt. Ezen összeget a szárnyparancsnok-ság hozzánk küldötte be a háboruban megvakult kato-nák segélyezésére. Ezen összeget szintén rendeltetési helyére juttattuk.

Az engedetlen népfölkelő-szökevény cigány. Hor-váth István, a bükkösi örsre beosztott tart. honvéd, augusztus hó 18-án d. e. 11 óra tájban, Helyesfa köz-ség erdejében, Kalányos Jakab megyefai illetőségű kóbor cigány népfölkelő szökevény ellen, ennek halálával vég-ződött löfegyvert használt.

Egy csendőr vízbefulása. A berzászkai cs. és kir. határszakaszparancsnokság felszólítására, a berzászkai őrsről, a többek között Turi István csendőr is önként jelentkezett egy Szerbiába tervezett katonai ténykedésen való részvételre. Az önként jelentkezettek augusztus hó 14-én d. u. 1 órakor csónakba szálltak, hogy a szerb partra áttevessenek. Mikor a szerb parthoz közel értek, elsőnek Turi csendőr ugrott ki a csónakból, de az ugrás helyén a Duna vize még 2-5 méter mély volt és a Turi csendőrön volt köpeny, járőrtáska és 300 darab élesztőtény sulya őt a víz alá huzta és elmerült a nélkül, hogy többé feltalálható lett volna.

A kíváncsiság áldozatai. A szerb tüzérség által ez előtt mintegy 10 nappal a vodiczai őrszlaktanya közelében átlőtt, de fel nem robbant gránát, a határszakaszparancsnokság parancsa folytán, a vodiczai őrs laktanyájában egy kád vízben tartatott. Augusztus hó 18-án d. e. 1/6 óra tájban Paleszku János és Bobik Nándor népfőkelők, daczára az ismételt kiadott tiltó parancsoknak, a gránátot a kádból kivették, a pincze lejáratához vitték és ott annak leszereléséhez fogtak. Munkájuk közben a gránát felrobbant és Paleszku népfőkelőnek mindkét lábát leszakította, Bobik népfőkelőnek jobb alsó lábcszarát eltörte, az a pinczeben tartózkodó Posztós Ferencz csendőrt arczán és balkarján, Beller János csendőrt pedig bal alkarján könnyebben megsebesítette. Sérültek azonnal orvosi kezelés alá vétettek.

Internált orosz és szerb alattvalók éhségstrájkja. A Bábólnán internált 56 főnyi orosz és szerb internált közül 34 fő, állítólag azért, mert a belügyminiszter urhoz július hó 3-án benyújtott abbéli kérelmük, hogy valamely városba internáltassanak, hogy iparukat ott szabadon gyakorolhassák, még elintézését nem nyert, a ménésbirtok igazgatósága által részükre kiszolgáltatott napi ételmezt augusztus hó 18-án visszautasították és éhségstrájkot kezdtek. Hangulatuk egyébként nyugodt.

Szerkesztői üzenetek.

Gránát. Ha szolgálaton kívül van, legelőször a háziasszonyt üdvözi, aztán a házigazdát s utána a többi jelenlevő ismerőst. Ha szolgálat közben van dolga egy ismerős családnál, leghelyesebb, ha a házigazdát kilisztatja s vele egy külön helyiségben értekezik. Ha a házigazdát nem hívhatja ki, vagy egyéb okból kényserült belépni a szobába, belépésekor ihedelmesen köszön, katonásan viselkedik s csak a házigazdát kéri fel, adjon alkalmat egy szolgálati ügy négyesemközt megbeszélésére. Ha a házigazda ekkor kezét nyújt, azt természetesen illedelmesen elfogadja, de a társasághoz nem közelít.

Havasul zsanádár. 1. Szolgálati ügy: forduljon szakaszparancsnokához. Általános érvényű utbaigazítást nem adhatnak, mert az eljárás minden egyes esetben más és más lehet. Ha valamely visszaélésről tudomást szerez, forduljon szakaszparancsnokához. A szolgálózó könyveket, ha a fél követeli, a jegyző kiadni köteles, de az ügymenet egyszerűítése és gyorsítása céljából magánál is tarthatja.

Demjén János csendőr. Terhelt után vasuti díj fizetendő, mely költség az őrzési lap hátán a vasut által rávezetendő. Ugy az őrzési lap, mint a terhelt élelmezéséből netalán felmerült költségről szóló nyugta jelentős kíséretében az őrs által a szűnyparancsnokságnak a költségek megtérítése végett feltorjlesztendő.

Barna Ferencz né. őrmester neje. «Metallübernahmungskommission (Fémátvételi bizottság) Budapest Kozzponi városbáza» címre küldendő.

Sz. J. Igen.

Vezényelt. Szolgálati ügy.

T. I. sz. Ha csapatbeli tényleges szolgálati kötelezettségének (közös hadseregben 3 év, honvédségnél 2 év eleget tett, vagy ha a póttartaléknál származik, az ott eltöltött idő beteljesítésével a csendőrségben) két teljes évet már szolgált: akkor igen.

Szilágyi Ferencz ny. őrmester. Olvassa el lapunknak folyó évi 32. számában megjelent cikket.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elbátározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége az alább következő kinevezéseket legkegyelmesebben teljesíteni és elrendelni méltóztatott:

1. hogy az előléptetések csak akkor lépjenek érvénybe, ha az előléptetéshez megkövetelt összes feltételek a kinevezés napjával teljesítve voltak,

2. hogy az ezen Rendeleti Közlönyben kihirdetett szolgálati beosztások csak annyiban bírnak érvénnyel, a mennyiben azok időközben a hadrakelt seregnél nem változtak meg,

3. hogy az 1. és 2. pont értelmében szükségessé váló helyesbítések a közvetlen előjáró parancsnokságok (bátóságok, főnökök) által a honvédelmi miniszteriumnak mielőbb közvetlenül bejelentessenek.

És pedig:

A tábornoki karban:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

altábornaggyal:

a következő vezérőrnagyokat:

tolesvai Nagy Gábort, (rang: 1915 augusztus 21.) a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrségek felügyelőjét.

A n. kir. csendőrség állományában:

ezredesekké:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

1915 szeptember hó 1-ei ranggal: (a rangszám később fog közölni).

a következő alezredekéseket:

Bariss Árpádot, a honvédelmi miniszterium 16. osztályának vezetőjét és

Pfeiffer Károlyt az I. számú csendőrkerületnél;

alezredekessé:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

1915. évi szeptember hó 1-ei ranggal:

(Mizler Emil n. kir. horvát-szlavon csendőrparancsnokságbeli őrnagy számárul való rangfenntartása mellett), a következő őrnagyokat:

Almásy Zsigmondot,	(2. rangszám) az V.,
peremartoni Virágh Lászlót,	(3. ") a VIII. és
Czibere Istvánt,	(4. ") a II. sz.

csendőrkerületnél;

százalossá:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

később meghatározandó ranggal:

Zsakó József főhadnagyot, az V. sz. csendőrkerületnél;

hadnagygyal:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

1915. évi márczius hó 1-ei ranggal:

Stadler Ferencz zászlóst, (3. rangszám) a IV. számú csendőrkerületnél;

főhadnagy-számvivővé:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

1915. évi szeptember hó 1-ei ranggal:

a következő hadnagy-számvivőket:

Hajnal Aladárt, (1. rangszám) a II. számú csendőrkerületnél és

Molnár Henriket, (2. rangszám) a honvédelmi miniszterium 16. osztályában.

(Legf. elh. kelte 1915 augusztus 21.)

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi augusztus hó 3-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismeréséül:

Ambrózy Gyula csendőrszázadosnak, valamint az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismeréséül:

Lábady Kálmán csendőrszázadosnak, a hadidiszciplinárius 3. osztályú katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni és legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismeréséül:

Kossuthi és udvardi Kossuth Kálmán, a 15. honvéd gyalogezrednél beosztott csendőrfőhadnagy, a legfelsőbb dicséret elismerés újlag tudtul adassék, továbbá, hogy

ugyanaz alkalomból:

Tomory Endre csendőrszázadosnak és

Schifter Jenő, a 16. honvéd gyalogezrednél beosztott csendőrfőhadnagy, a legfelsőbb dicséret elismerés tudtul adassék.

Ő császári és apostoli királyi Felsége, folyó évi augusztus hó 6-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismeréséül:

Dr. Gergely Sándor a 46. gyalogezrednél beosztott csendőrfőhadnagy, a hadidiszciplinárius 3. oszt. katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Előléptettek:

örmesterré:

1915. évi június hó 1-ével:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Csordás András, IV. kerületbeli őrsvezető ez. őrn. ester,

őrsvezető ez. őrmesterré:

1915. évi július hó 25-ével:

a cs. és kir. 2. hadseregparancsnokság által:

Pfeifer Fülöp, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr ez. őrmester,

a m. kir. VIII. számú csendőrkerületi parancsnokság által, az 1915. évi 140,339/16. számú honvédelmi miniszteri rendelet alapján:

csendőrré ez. őrmesterré:

1915. évi augusztus hó 1-ével:

Szücs János, Gál János, Nagy Ferencz, Krec János, Vass Lajos, Ács László, Csizmánszki János, Szőke Mihály, Udvardi György, Takács Mihály, Almási János, Szeghalmi Imre, Z. Fekete János, Rózsa Miklós, Szilágyi János, Brinzás Péter, Papp József, Biró Ferencz Sándor, Biró Mihály, K. Szücs János, Molnár Lajos I., Timár Lajos, Bohácsik Károly, Molnár István, Kiss Zsigmond, Sipos István, Marosán János, Jakab János, Demény Sándor, Adorján Sándor, Kovács József II., Liska Sándor, Püski Albert, Golyhó József, Kovács Lajos, Marosvizi János, Trombitás János, Hajdu László, P. Nádudvari Sándor, Tóth János, Dékány István, Héri Mihály, Szitás Ferencz, Papp Antal, Drágos László, Pataki Sándor, László Balázs, Veres József, Gombás Miklós, Kurta János, Roósz Gyula, Kugler József, Bihari György, Buczkó Ferencz, Papp János, Sebestyén Anta, Tarkányi András, Papp

László, Hevesi Gáspár, Habara Kálmán, Korrent József, Prókai József, Bedő Lajos, Kiss Gyula, Gyöngyösi József, Almási Géza, Péterman Sándor, Némethi Flórián, Vojszner Ábrahám,

a cs. és kir. Tersztyánszky hadsereg csoport parancsnokság által:

Magyar Ferencz, Matus János, Deli György, Tuba Ferencz, Pozvai Ferencz, Fehér Sándor I., Lukics Illés, Bánfi Gyula és Fekete Pál, VI. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915. évi augusztus hó 18-ával:

a honvédelmi miniszter urnak 1915. évi 140339/16. számú rendelete alapján:

a m. kir. II. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Szücs Bálint, Fodor Illés, Vincze János I., Közzei Ferencz, Papp Sándor, Halász Károly, Burghardt Jakab, Bognár János II., Fülöp Péter, Ábrahám József, Dombóvári György, Tok Pál, Balácsi Lajos II., Nagy Kálmán, Lukács János I., Bor Pál, Papp András, Poller András, Nagy Ferencz I., Mike Ferencz, Mester Ferencz, Boda Bálint, David József III., Tallódi János, Drágos Péter, Vigh István, Bedő Lajos, Bereczki András, Gáspár Pál, Illés Károly, Brezovszki Pál, László Lajos, Kacsán András, Balanyi Pál, Frank Szilveszter, Szabó István, Brumári Lukács, Maczelka József, Posta Mihály, Li István, Reisz Lajos, Boros László, G. Lengyel András, Bodó Pál, Szarvas Ferencz, Ördögh János I., Miksics Péter, Gál István, Bagi János, Halasi Mihály II., Tályai Sándor, Faragó István, Jencsa Miklós, Bikis Gábor, Szakács László, Stöckl Ferencz, Laczkó Fülöp, Németh Gyula, Bekes Dániel, Horváth Imre I., Vajda Antal, Lajtós Dénes, Virág György, Domány János, Sztukó János, Világos József, Bánfi Ferencz, Pongrácz Ferencz, Mike József, Marzinyán Mihály, Gyuk Imre, Faragó Sándor II., Illés István II., Varnyu Sándor, Hebők János, Kozma Sándor, Lévai Sándor, Józsa Lajos, Kovács Antal, Baranyi Pál, Mihalecz Ferencz, Bodnár Balázs, Blabó József, Ferencz Boldizsár, Püzi István, Sebestyén Mátyas, Pütch László, Simon Péter II., Batsala János, Ördögh János II., Márk Jakab, Deák András, Hegedüs Sándor, Kámrás Imre, Szlávik Dezső, Wetternek Rezső, Martinovics Miklós, Kovács József Lajos, Sorbán Ottó, Király József, Czirják János, Máté György, Papp Sándor, Komsa András, Kiss Sándor II., Jókai Gyula, Be tea István, Tolnai György, Balácsi A drás, Udvardi István, Hunyadi Pál, Paracetics József, Molnár József, Pintér József és Balogh János csendőrök;

a m. kir. IV. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Berkecz János, Délezeg Jenő, Laczovics Sándor, Pelládi Lajos, Porosalmi Mihály, Szász József, Bódis Sándor, Gonda Márton, Péter János, Varga Gergely, Argycsán András, Bodnár János, Czauner Ágoston, Faragó József, Gullner János, Gliga János, Gyona Benjámin, György Kozák Pál, Horváth Antal, Kiss Sándor I., Kocsos Imre, Kós György, Kovács István II., Kovács István III., Lázár Adolf, Muntján Simon, Nemes János, Reszetic Sándor, Sziráki János, Tóth Antal, Valkó József, Vele Tivadar, Ambrus János, Ábrahám Mihály, Belenszky Károly, Bráz Károly, Balogh József III., Hegedüs József II., Kincses József, Kántor István I., Lázár László, Papp János II., Pap János I., Spák Albert, Szilvási József, Sztójka János, Teleki László, Takács Ferencz, Bojtár András, Menyhárt József, Nagy János II., Nagy Mátyas, Stuller Á drás, L. Szabó Ferencz, Vajda Miklós, Azari Sándor, Beller János, Binda Gusz-

táv, Dankó Győző, Erődi József, Hegyi József, Istók István, Kozma István, Lemak Vazul, Lipcsei István, Mihó Sándor, Rajó Sándor, Szezebelka Mihály, Tóth Ferencz, Turgyán János, Tamás Ferencz, Vároczi Károly, Vincze Antal, Vigh Pál, Dorogi László, Klincse József, Lantos János, Makrai József, Suri András II., Treitl László, Becze József, Bürszem Mihály, Helyes Sándor, Lankó Márton, Nagy Károly II., Nagy János IV., Pintye Ferencz, Sárdi József és Szalai János csendőrök;

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Móricz Sándor, Moráriu Demeter, Pandur Ferencz, Csóki Gábor, Davó Pál, Borbás Kis István, Oltyán András, Nagy Miklós, Rusz Tivadár, Németh József III., Adám János, Pozza József, Sándor József II., Manosi Gábor, Szabó György I., Huber Mihály, Vargyas Pál, Botaj Lukács, Tihanyi Lajos, Tóth Ferencz I., Poka István, Kovács Gyula I., Pól Sándor, Sümegi József, Gallai József, Erdélyi Károly, Berki János, Patakfalvi Agoston, Nagy János VI., Dani József, Farkas Miklós, Tőrekcs László, Czivilk Lajos, Vida István I., Baranyai Vendel József, Vida Benedek, Molnár László, Kocsor Lajos, Miklós Simon, Pilinger János, Bolla István, Németh István IX., Németh József VI., Lóranth Ferencz, Horváth Pál V., Gredár József, Orbán Pál, Fülöp Károly, Nemes Mátyás, Nemes Pál, Cseh Antal, Gere István, Csapó János I., Pula László, Czeiner György, Péter József, Szabó Lajos I., Horváth Pál II., Pap Ferencz II., Szabó Imre, Simon János I., Basa Vendel, Farkas János, Csizmazia Antal, Csontos János, Zsizsek János, Krommer Antal, Tóth Lajos I., Bendes István, Bakonyi István, Kovács Miklós, Mujzer Lukács, Varga Sándor, Deli Győző, Fislí Gyula, Szücs Ferencz, Juhász József, Nagy Péter I., Markotán Imre, Kocsis István, Csizsár Gáspár, Csizsár János, Erdélyi József I., Hunyi József, Kamondi Pál, Czinki József, Kiss István I., Péterfy János, Hersits Mihály, Pozvai Ferencz, Németh István XV., Varga Ferencz I., Tompa Gyula, Vizi János, Kálóczi György, Bejczy Kálmán, Gáspár János, Varga Ferencz IV., Pajor János, Laczkó Péter, Major István, Martin Tivadár, Hegedűs István, Vueskics István, Szulok Sándor, Székely Lajos, Szikszai János, Jáklí Károly, Heiszter István, Dezamits János, Buzics József, Dömötör József, Dömse József, Tendli István, Biró Pál, Wajnacht Mihály, Gócza Demeter, Bakon Ferencz, Mészáros József II., Kálmán Gábor, Tóth József IV., Kardos János I., Horváth János, Keszthelyi Imre, Rózman Pál, Németh István II., Rózsa Sándor I., Cser János, Horváth Ádám, Pecsics Antal, Diés János, Gyarmathy Elek, Hollendur Ferencz, Kovács Mózsár József, Stüssny János, Kovács Pál I., Szabó János VI., Tnboly János, Gyúrosits András, Nemes Péter, Kovács József András, Németh István XIII.,

Szentpétery Vendel, Horváth János III., Gódor István, Takács János, Steiger Ferencz, Pácsi József, Morvai János, Zsemberi Miksa, Haraszti István, Szalai István, Honas János, Németh Antal, Hantal Mihály, Nagy István IV., Bózsika Lajos, Szemes Lajos, Talos Péter, Pap János, Kardos Sándor és Komar Mihály csendőrök;

végül ugyanezen nappal:

a cs. és kir. 7. hadsereg hadtápparancsnokság által: Takács József I., VI. számú csendőrkerületbeli csendőr.

Jutalomdíjban részesítettek:

a m. kir. belügyminiszter ur által:

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományából:

Kóssa Géza, Pataki István, Teller József őrmesterek, Laibdi Lajos és Gényi Mihály őrsvezetők, címzetes őrmesterek 146—146 K, Makár Gábor csendőr és Staudt Antal őrsvezető címzetes őrmester 60—60 K, Kutasi Károly őrsvezető címzetes őrmester 80 K, Pandur Sándor őrsvezető címzetes őrmester 100 K, a székesfehérvári őrs közigazdálkodása 292 K és a győri őrs közigazdálkodása 52 K jutalomban:

a m. kir. és m. kir. horvát-szlavon csendőrségi (általános) jutalmazási alaphól:

az I. számú csendőrkerületnél: Benedek Lajos csendőr 40, Molnos Márton csendőr 30, Zehán János csendőr 30, Hajdu János csendőr 20, Bardócz Mózes őrmester 20, Németh József őrsvezető ez. őrmester 20 K;

a II. számú csendőrkerületnél: Kárutz Pál csendőr 40, Pópa Adolf csendőr 20, Bagi János csendőr 20, Gál István csendőr 20, Stöckl Ferencz csendőr 20, Szabó Lajos II. csendőr 20, Lévai Sándor csendőr 20, Kocsis János csendőr 20, Komáromi Márton csendőr 20 korona;

a III. sz. csendőrkerületnél: Markovics Horváth Mihály őrmester 40, Halász Sándor csendőr ez. őrmester 20, Balázs György őrsv. ez. őrmester 20, Nyikus Mihály őrsv. ez. őrmester 20, Papp Pál I. csendőr ez. őrmester 20, Lakos András csendőr 20, Nánási Kálmán csendőr 20, Varga Antal őrsv. ez. őrmester 20, Rácz Károly járásőrmester 20 korona;

a IV. számú csendőrkerületnél: Ábrahám Mihály csendőr 40, Imre Mihály csendőr ez. őrmester 20, Beller János csendőr 20, Makrai József csendőr 20, Sztupár György csendőr ez. őrmester 20, Jakab Mihály csendőr ez. őrmester 20, Horváth Ignác őrsv. ez. őrmester 20, Rácz Péter járásőrmester 20 K;

az V. számú csendőrkerületnél: Mozsolics Sándor csendőr 40, Grossmann József csendőr 20, Kulbert János csendőr 20, Moró Pál csendőr 20, Nagy Lajos I. csendőr 20, Beszedta Gyula csendőr 20, Csepregi János őrsv. ez. őrmester 20, Dermin Mátyás csendőr 20 K;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Eldőlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakberletítés ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Felgyadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére 1 Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapig felmondási idő leköltése nélkül bevezetnek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2 Oly takarékbetét után, melynél a betétevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem költi, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Eldőlegeket nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvénnyek és chequek beszédéséi elváltatjuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

a VI. számu esendőrkerületnél: Hídeg Lajos esendőr ez. őrmester 40, Fliszár József őrsv. ez. őrmester 30, Somogyi József esendőr 20, Nagy Sándor I. esendőr ez. őrmester 20, Németh József VI. esendőr 20, Czigliár Mátyás őrsv. ez. őrmester 20, Orbán Pál esendőr 20, László István esendőr 20 korona;

a VII. számu esendőrkerületnél: Kalamár Antal őrmester 60, Kovács György esendőr 40, Bíró István őrsv. ez. őrmester 40, Jémáki Antal esendőr 40, Lörmezi Mihály őrmester 40 korona;

a VIII. számu esendőrkerületnél: Szilágyi György esendőr 40, Kovács József esendőr 30, Kovács Mihály esendőr 20, Horváth József járásőrmester 20, Koczka Kálmán őrmester 20, Csapó Ferenc esendőr 20 korona.

A Török Ferenc-féle jutalmazási alaphól:

az I. számu esendőrkerületnél: Gál Ferenc esendőr 50, Sztupár Tivadar esendőr ez. őrmester 50, Varga Márton esendőr 50, Hegedüs Imre őrsvezető ez. őrmester 50, Lovas Albert esendőr 40, Joo János esendőr 40 K;

a II. számu esendőrkerületnél: Tamás András járásőrmester 50, Pátrik Antal esendőr 40, Olah Gábor őrsvezető ez. őrmester 40, Kőszegi Ferenc esendőr 30, Papp Sándor esendőr 30, Gera József esendőr 30, Varnyu Sándor esendőr 30, Czirják János esendőr 30, Arkus Antal őrsvezető ez. őrmester 30, Sári Pál esendőr ez. őrmester 30, Kozma István esendőr 30, Németh Gyula esendőr 30 K;

a III. számu esendőrkerületnél: Gólyán József őrsvezető ez. őrmester 50, Lóth Ferenc esendőr 40, Marinkás József őrsvezető ez. őrmester 40, Lang János esendőr ez. őrmester 40, Rákóczi Márk esendőr 30, Tóth Elemér esendőr 30, Boldog Bálint esendőr ez. őrmester 30, Hegyesi Gábor őrsvezető ez. őrmester 30, Thoma Márton őrmester 30, Péterfi Péter őrsvezető ez. őrmester 30 K;

a IV. számu esendőrkerületnél: Koszta Bazil esendőr 50, Teleki László esendőr 40, Bráz Károly esendőr 40, Csépe Mihály esendőr ez. őrmester 40, Berecski István esendőr ez. őrmester 30, Vajda Miklós esendőr 30, Horváth József IV. esendőr ez. őrmester 30, Batuzsa József esendőr 30, Koscsó Imre esendőr 30, Pányó Tivadar esendőr 30 K;

az V. számu esendőrkerületnél: Madarász József esendőr 50, Szalay Károly őrmester 40, Bíró Károly esendőr 40, Kovács József II. esendőr 40, Kollár György őrsvezető ez. őrmester 40, Mátyás Sándor őrsvezető ez. őrmester 40, Farkas Balázs őrsvezető ez. őrmester 30, Bakos Ferenc járásőrmester 30, Jäger István őrsvezető ez. őrmester 30, Jenőfi István esendőr ez. őrmester 30 K;

a VI. számu esendőrkerületnél: Csapó György őrsvezető ez. őrmester 50, Sümeghi János őrsvezető ez.

őrmester 40, Hertelendy Lajos őrsvezető ez. őrmester 40, Kövi Pál őrsvezető ez. őrmester 40, Pokanov László őrsvezető ez. őrmester 40, Székely Ferenc őrsvezető ez. őrmester 40, Nagy Ferenc II. őrsvezető ez. őrmester 40, Guborics Sándor esendőr 40, Tóth Ferenc I. esendőr 30, Zsemberi Miksa esendőr 30 K;

a VII. számu esendőrkerületnél: Koroján Özséb őrsvezető ez. őrmester 80, Mózer József esendőr 70, Bitai Mózes őrsvezető ez. őrmester 70, Voloncs György esendőr 60, Kiss László esendőr 50, Tar Mihály esendőr 50, Domokos Albert esendőr 50 K.

a VIII. számu esendőrkerületnél: Lisztes Pál esendőr 50, Mizger Antal esendőr 40, Roosz Gyula esendőr 40, Gombos István őrsvezető ez. őrmester 40, Duj János őrsvezető ez. őrmester 40, Papp János esendőr 30, Hrubí Ferenc esendőr ez. őrmester 30 és Pécsi Győző őrsvezető ez. őrmester 30 K.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuhája 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy árjegyzékem díjtalanul küldöm.

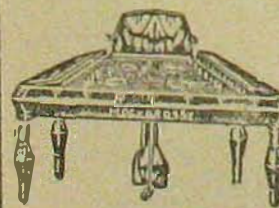

Képes nagy árjegyzékem díjtalanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postlelon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek órlási választékban, kedvező részletfizetésre is.

CZIMBALOM

Legújabb szab. szerk. szerkezetei részletei is.

Csondnerős, lisztos hangú **GRAMOFON** (beszélőgép) 25 kor. (feljebb). — Hozzá: Bedák Sári, Király. Róza, Beret, Bond, Garasó-tól legújabb lemezek 2 K 60 f.

HEGEDÜK világhírű mesterek hu utánzatol. Fuvolák, töröngők, celtérek, harmonikák, stb. — Húrok. — Javítási műterem stb.

Számos kitüntetés a jó munkaért.

☛ Árjegyzék ingyen. ☛

MOGYOROSSY GYULA KIR. SZAB. HANGSZERGYÁR BUDAPEST, RÁKÓCZI-UT 71.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok

Sapkák

Keztyük

Kardbojt

Celluloid kézelő és nyakravaló

Czipőkrém

Fegyverzsir

Borotváló készlet

6, 10 és 20 éves szolgálati kereszt stb. stb.

Nagyvárad, Rulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Vitézségi éremszalagok raktáron vannak.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Nyári szürke és fehér czérna keztyük nagy választékban olcsó árban kaphatók.